

vil komme til Behandling i et Udvalg. Jeg vil dog nævne et eneste Punkt, hvor jeg for mit Vedkommende maatte stille en Forandring som en absolut Betingelse for at stemme for Lovforslaget, nemlig, at man udelod den Paragraf, som findes i Lovforslaget, om, at Voldgiftskendelsen skal være exigibel, det vil altsaa sige, at naar disse Voldgiftsmænd have afsagt Kendelsen, skulde der kunne gøres Eksekution derfor. Det er noget, som er lige saa nyt som den tvungne Voldgiftsret, her er Tale om, men som vil føre til meget farlige Konsekvenser. For det første er det i Strid med, hvad vi hidtil have kendt her til Lands. Man har aldrig kendt dette, at Fogeden, Statens Embedsmand, skulde sætte sig i Bevægelse og lystre Parole fra nogen anden end fra en Domstol. For at der kan være Tale om at eksekvere en Beslutning, maa det være en Beslutning af en Domstol, og hvad der i øvrigt kan stilles i Klasse med Domstolene, Landvæsens- og Overlandvæsens-Kommissioner og lignende. Men derimod at give private Mænd Adgang til at faa et Forlig, som er indgaaet for Voldgiftsmænd, eller en Kendelse, som er afsagt for disse Voldgiftsmænd, eksekveret, er noget, som man ikke kender, og som det ikke vilde være heldigt at indføre. Det første, der vilde ske, hvis man besluttede sig dertil, vilde være, at f. Eks. Ingeniørerne, som nu til Dags spille saa overordentlig stor en Rolle, straks vilde sige: „Ingeniørforeningens Domstol skal ogsaa kunne afsige exigibel Kendelse“, og mangfoldige andre Tilfælde vilde ligge fuldkommen lige saa nær. Jeg ser derfor ikke, at der er mindste Grund til at indføre denne Regel paa dette Omraade, thi har man først en Voldgiftskendelse, og er det givet, at den er endelig og inappellabel, ville for det første Folk være nødt til at bøje sig for den og opfylde den, da de jo vide, at den er uundgaaelig, og for det andet, ville de ikke det, er der intet simplere end at faa en Døm i en Sag, hvor Retsspørgsmaalet er afgjort, det varer ikke længe, det vil meget hurtigt kunne lade sig gøre. Og der er ogsaa mange andre Retsmidler, hvorved man gennem saadan Voldgiftskendelse, som ikke kan omstødes, f. Eks. ved Arrest, forholdsvis hurtigt kunde komme til sin Ret. Jeg vil altsaa ikke kunne gaa med til den Bestemmelse, jeg tror ikke, at den er heldig eller heller ikke nødvendig. Men i øvrigt vil jeg gerne for mit Vedkommende medvirke til, at der træffes Bestemmelser, der kunne være hensigtsmæssige for denne Sag.

Kristensen: Nærværende Lovforslag hilser jeg med Glæde. Dets Hovedtanke gaar ud paa at faa en hurtig Afgørelse af de Tvistigheder, som desværre alt for tidt opstaa Mand og Mand imellem, naar der handles med Kreaturer. Processen er jo mange Gange saa langvarig, at selv om en Mand vinder den, lider han dog i Virkeligheden Tab derved. Det er jo uheldigt, og derfor tilsigter nærværende Lovforslag en Forandring deri. Jeg betragter derfor Lovforslaget som et stort Fremskridt, skønt der er et Par Punkter deri, som jeg tror, det kunde være heldigt at henlede det Udvalgs Opmærksomhed paa, som uden Tvivl vil blive nedsat.

Det første er dette, at Paakendelsen skal finde Sted i Køberens Retskreds. Det anser jeg for uheldigt. Det er jo saaledes, at det under Sagen drejer sig om at faa Bevis for, hvorledes Dyret er paa det Tidspunkt, Handelen indgaaes, eller lidt tidligere. Dette Bevis mener jeg lettere kan skaffes paa det Sted, hvorfra Dyret er kommet, end der, hvor Dyret er ført hen, og jeg tror derfor, det vil være heldigt, at Paakendelsen sker der, hvor Sælgeren bor.

Et andet Punkt, som jeg tillægger endnu større Betydning, er den Klagefrist af 30 Dage, som er bestemt i § 4. Jeg anser det for at være en meget uheldig Bestemmelse. Det er ikke saa sjældent, at der opstaa Tvist om, hvorvidt en Kø er med Kalv eller en Hoppe med Føl, og det vil i Regelen ikke kunne være afgjort i et saa kort Tidsrum. Man kan f. Eks. tænke sig, at en kostbar Følhoppe er bleven solgt i Januar Maaned med Angivelse af, at den skal føle i April eller Maj Maaned; da kan det ikke paa det Tidspunkt afgøres, om saadant vil finde Sted, og derfor er det meget uheldigt, at Parterne skulle være afskaarne fra at indanke Sagen paa et senere Tidspunkt. Jeg tror, det var værd for Udvalget at drøfte dette, om der ikke burde træffes andre Bestemmelser, eller Formen i det hele burde være noget anderledes.

Med disse faa Bemærkninger vil jeg anbefale Lovforslaget, som tilsigter en baade hurtigere og billigere Maade at faa disse Tvistigheder afviklede paa.

Rottbøll: Som den sidste ærede Taler sagde, er Meningen med dette Lovforslag at faa en hurtigere og om muligt ogsaa billigere Afgørelse af de Tvistigheder, som let opstaa under Handelen med Husdyr, og Lovforslaget er jo egentlig kommet